تماشاخانه

به بهانه نمایشنامه‌خوانی «میز»

نسل من

● **بهار کاتوزی:** نسل من، هنوز بسیار جوان است و تازه‌تازه گام‌هایش را اندکی محکم‌تر روی این زمین سرد می‌گذارد، اما شـاید اگر ۱۰ سال پیش از این، آن فرازوفرودهـای حرفه‌ای که تا بـه امروز، تجربه کرده‌ایم را در قالب یک فیلم نشانمان می‌دادند، آنقدر می‌ترسیدیم که فرسنگ‌ها با مسیر پیش‌رو، فاصله می‌گرفتیم. با اینکه به تعداد لحظات دلسردی‌مان، اگر نه پیوسـته، اما آهسته افزوده می‌شود، نسل من هنوز، همانقدر عاشق و همین‌قدر دیوانه، می‌دود تا روزی برسـد شاید... می‌دود به امید اجرایی، سالنی، جشنواره‌ای، نقدی، فرصتی و... تماشاگری که همه ایـن دویدن‌هایش را با او معنا کند. آنچه دونده را به دویدن دلگرم می‌کند، تشویق تماشاگران دو سوی میدان است. گروه جوان ما به تشویق شما روز شنبه نمایشنامه «میز» را در تالار حافظ خوانش می‌کند.

توضیح

جوابیه فرهنگی هنری شهرداری به وزیری‌مقدم

● «محسن وزیری‌مقدم» که یکی از هنرمندان صاحب‌نام عرصه تجسـمی به شـمار می‌رود، در گفت‌وگو با روزنامه «شرق» نسبت به نحوه توزیع کتاب و عنوان «چاپ دوم» که روی جلد نوشته شده، اظهار نارضایتی کرده بود. سازمان فرهنگی، هنری شـهرداری تهران نیز با ارسال جوابیه‌ای، مواردی را نسبت به گله وزیری‌مقدم برای درج، در اختیار روزنامه قرار داده است که در متن زیر می‌آید:

در پـی انتشـار گفت‌وگویی با جناب آقای محسـن وزیری‌مقـدم، هنرمنـد و اسـتاد دانشـگاه، در مـورخ ۳۱اردیبهشت آن روزنامه محترم، درباره چگونگی انتشار کتاب وزین «۱۴گفتار» از سوی «نشر شهر»، توضیحاتی را به این شرح معروض می‌دارد:

۱- کتاب ۱۴گفتار مجموعه یادداشت‌ها و مقالات سال‌های مختلف حیات آقای وزیری‌مقدم اسـت که سـال‌ها برای تدوین به یکی از دوسـتان خود سپرده بودند و در جریان ملاقات اتفاقی با مدیرعامل نشر شهر، پیشنهاد انتشار آن را توسط موسسه نشر شهر مطرح کردند. این موسسه هم با استقبال از این پیشنهاد، کلیه کارهای آماده‌سازی، ویرایش و صفحه‌آرایی اثر را توسط افراد پیشنهادی استاد و با نظارت ایشان به انجام رسانید.

۲- قاعده نشـر کتاب‌های تخصصی چنین است که متن ارسالی مولف بعد از حروفچینی و صفحه‌آرایی، به مولف داده می‌شود تا آن را بازبینی و نکات مورد نظر را برای اصلاح و اعمال در نسخه نهایی یادآوری کند. در این مورد نیز بعد از انجام کار حروفچینی و صفحه‌آرایی توسط شخصی که خود آقای وزیری‌مقدم معرفی کرده بودند، صفحات به ایشـان ارجاع شـد. پس از آن مجددا آقای وزیری‌مقدم خواسـتار بازبینی مجدد کار توسط یکی از همکارانشان شدند. بنابراین بار دیگر کار کنترل و بازبینی صفحات به فرد مورد اعتماد ایشان سپرده شـد و کار را انجام داده و نسخه نهایی برای چاپ به نشـر شهر داده شـد. در همه این موارد هزینه‌ها بر عهده نشـر شهر بوده است. در بازبینی نهایی، فرد مورد اعتماد این هنرمند، تغییرات متعددی را در انتخاب واژگان تخصصی صورت داده بود کـه آقای وزیری مقدم از آن به اغلاط فراوان ویرایشی یاد کرده‌اند. شایان ذکر است در این دو مرحله، ناشر اصلا و ابدا دخالتی مستقل از خواست مولف محترم اعمـال نکرده، چه در صفحه‌آرایـی اولیه و چه در بازبینی نهایی، سهم ناشر، تنها پرداخت هزینه‌ها بوده است.

۳- مطابق عرف جاری بازار نشر، هنگام چاپ اثر، متن کتاب در تیراژ پنج‌هزار نسخه به چاپ رسید، که سه‌هزار نسخه از آن به صورت شـومیز به عنوان چاپ اول آماده‌سازی و صحافی شـد و دوهزار نسـخه بعدی به صورت گالینگور تجلید و به عنوان چاپ دوم، صحافی، آماده‌سازی و توزیع شـد. بنابراین ادعای اینکه چاپ دوم صوری است ناشی از ناآشنایی با عرف بازار نشر است. چنان‌که حق‌التالیف ایشان هم بر اساس پنج‌هزار جلد محاسبه و پرداخت شده است ولی چون در قرارداد تاکید شده مبنای پرداخت حق‌التالیف، قیمت شومیز کتاب است، بر همین اساس محاسبه و حتی پیش از چاپ، قبل از آنکه در این وانفسای هزینه‌های کاغذ و چاپ نسخه‌ای از کتاب به فروش برسد، حق‌التالیف ایشان پرداخت شـده است. بنابراین همان تعداد پنج‌هزار نسخه مطرح در قرارداد، چاپ شده است و چاپ دومی به مفهوم مورد نظر هنرمند محترم، صورت نگرفته است.

۴- نکته آخر آنکه، مجموع تیراژ کتاب، اسفندماه به انبار نشر شهر منتقل شده اسـت و بدیهی است برای توزیع این کتاب فاخر و نفیس، مدت سه‌ماه، زمان بسیار اندکی است و به‌تدریج توزیع کتاب در حال انجام است. امید آنکه همراهی و همدلی آن هنرمند گرامی و شما اصحاب رسانه به عرضه بهتر کتاب کمک کند.

زیر آسمان فیروزه‌ای

اکران «گذشته»؛ در تعلیق

● در حالی که به دلیل کامل نشـدن مراحل فنی، اکران «گذشـته» اصغر فرهادی در تهران به تعویق افتاده است؛ سخنگوی سازمان سینمایی می‌گوید تا نرسیدن کپی اصلی فیلم به صورت خصوصی نیز این فیلم به نمایش درنخواهد آمد. سعید رجبی فروتن در گفت‌وگو با مهر گفته است: «تا زمانی که کپی اصلی فیلم «گذشـته» به دست ما نرسد، اکران این فیلم منتفی است.»

یادداشت روز

نگاهی به اهمیت شرکت در دوسالانه ونیز

حضور ضعیف، بهتر از عدم‌حضور

علیرضا سمیع‌آذر
منتقد و مدرس هنر

حضور ایران در دوسالانه بین‌المللی «ونیز» بسیار مهم اسـت حتی حضور ضعیف ایران باز هم بهتر از عدم حضور اسـت. دوسالانه ونیز مهم‌ترین رویداد هنری جهان است از این نظر که بیننده‌های بسیار زیادی دارد و حدود ۱۳۰ کشور در آن شـرکت می‌کنند. در همسـایگی ایران، کشورهایی هستند که تنها یکی، دو بار در این دوسالانه شرکت کرده‌اند اما حضور آنها تثبیت شده است مثل افغانستان، آذربایجان و امارات. حدود ۱۲سال قبل که ایران به دوسالانه ونیز رفت این کشـورها حضور نداشـتند و در شش، هفت سال اخیر به ونیز رفته‌اند. مثلا آذربایجان با سرمایه‌گذاری بسیار زیاد نه‌تنها پاویون بلکه یک نمایشگاه مشترک نیز در ونیز برگزار می‌کند. وقتی این کشـورها در دوسالانه ونیز حضور دارند اما ایران در این دوره نیست، برایمان سرافکندگی محسوب می‌شود. از سوی دیگر خیلی از بازدیدکنندگانی که دوسالانه ونیز را دنبال می‌کردند ممکن بود فرصت دیدن همه غرفه‌ها را نداشتند اما وقتی فهرست کشورها را می‌دیدند، شاهد اسم ایران بودند درحالی که در این دوره حتی نام ایران میان اسم ۱۳۰ کشور در یکی از مهم‌ترین رویدادهای جهانی نیست. این اتفاق، خوب نیسـت و مایوس‌کننده اسـت هرچند در دوره‌های قبل هم حضور ایران با آگاهی و شـناخت خیلی خوبی صورت نگرفته بود و شـناخت درستی از فضایی که برای هنر اقتضا می‌کند، وجود نداشت با اینکه حضور ایران قدرتمند و موثر نبود و با وجود انتقادهایی که نسبت به این نحوه حضور، وجود داشـت اما به هر حال اسـم ایران را در فهرست کشـورها می‌دیدیم ولی حالا همین حضور را هم نداریم که به‌نظرم به دلیل تغییر مدیریت‌هاست.

در حقیقت دوسـالانه ونیز صحنه هنر پیشرو، ایده‌های تازه و افکار نوین هنری اسـت. چیزی که نشان‌دهنده فکر نو و طرح تاثیرگذار نباشـد، به نظرم در دوسالانه ونیز جای درخششی ندارد و مورد توجه قرار نمی‌گیرد. به اضافه اینکه پاویون کشـورها صرفا نمایش تعدادی از آثار هنری نیست بلکه پاویون باید به شکل جذابی طراحی شود تا بیننده حس کند وارد فضای مفهومی یک کشـور شده است. متاسفانه پاویون ایران چنین حسی را به بیننده منتقل نمی‌کرد و شما حس می‌کردید، یکسری آثار نمایش داده شده‌اند که هیچ ایده‌ای را از ایران ارایه نمی‌کنند. در دوسالانه ونیز به پاویون جایزه می‌دهند نه به خود آثار. اینطور نیست که با نمایش بهترین آثار، جایزه را به شما بدهند، حتی اگر آثار شاخصی نداشته باشید اما پاویون خیلی خوبی طراحی کرده باشید ممکن است بدرخشید. در پاویون ایران کسی به این موضوع توجه نکرد که خود پاویون هم باید درسـت طراحی شـود فارغ از اینکه چه آثاری را نشان می‌دهد. در دوره‌های قبلی، فضای دوسالانه خوب درک نشده بود و البته انتخاب آثار و هنرمندان با تمام ارزش و احترامی که برای آنها قایل هستم، بهترین نبود با همه اینها بهتر از این بود که ایران در دوسالانه ونیز جایی نداشـته باشـد و در کاتالوگ و بروشور ونیز نام ایران را می‌دیدیم. حداقل غایب این رویداد نبودیم. متاسفانه امسـال ایران از این فرصت اسـتفاده نکرد و ما حضوری در دوسالانه ونیز نداریم هرچند که وقتی هم که حضور داشتیم خردمندانه و هوشمندانه نبود و فقط حضور داشتیم. با این حال به همان هم قانع بودیم.

ایران در بزرگ‌ترین رخداد تجسمی دنیا غایب است

«دلار» مانع حضور ایران در «ونیز»

پرویز براتی

عکس: Reuters

بزرگ‌ترین رخداد هنری جهان اول ژوئن (شنبه یازدهم اردیبهشـت) بی‌حضور ایران در ونیز آغاز شد. در حالی که همگان تجربه تلخ غیبت سال ۸۶ ایران را در ذهن داشتند، یک‌بار دیگر در سـال ۹۲ این تجربه تکرار و کشـورمان از فرصتی مهم محروم شـد تا بار دیگر حسـرتی به مجموع حسرت‌های موجود اضافه شود. امسال پنجاه‌وپنجمین دوره دوسالانه بین‌المللی ونیز با حضور ۱۵۰ هنرمند از ۳۷کشور جهان در شهر غرق شده در آب‌ها، از یکم ژوئن تا ۲۴ نوامبر ۲۰۱۳ برپاست و در این میان ایران هیچ نماینده‌ای در این دوسالانه ندارد. اصغر امیرنیا، رییس مرکز هنرهای تجسمی وزارت ارشـاد در گفت‌وگو با «شـرق» گرانی، مشـکلات اقتصادی و ارزی را دلیل این غیبت دانست و افزود: «حضور در این دوسالانه از سال قبل باید هماهنگ می‌شد. در عین حال شـرایط اقتصادی و ارزی به‌گونه‌ای است که دستمان را برای شـرکت در این رویداد هنری بست. از این‌رو مکانی را که قبلا برای دایرکردن غرفه ایران اجاره کردیم به مالک پس دادیم.»

از دست‌رفتن فرصتی تاریخی

در طول تاریخ ۱۱۰ سـاله دوسـالانه و نیز، ایران تنها چهاربار توانست رسما در این رخداد شرکت کند، دوبار در سال‌های ۱۳۸۲ و ۱۳۸۴ در دوران تصدی علیرضا سمیع‌آذر بر مرکز هنرهای تجسمی؛ دو باردیگر هم سال‌های ۸۸ و ۹۰، همزمان با مدیریت محمود شالویی، مدیری که پس از رفتن از مرکز هنرهای تجسـمی در سال ۹۱ ابتدا مدیر اداره ارشاد اصفهان شد و هم‌اینک رایزن فرهنگی ایران در صربستان اسـت. البته در اواخر دهه ۴۰ و اوایل دهه ۵۰ سهراب سپهری، پرویز تناولی و محسن وزیری‌مقدم موفق به شرکت در این دوسالانه شده بودند و حتی پرویز تناولی اولین جایزه این دوسالانه را دریافت کرده بود، با این حال ایران آن زمان هیچ‌گاه نتوانست پاویون خود را در ونیز برپا کند. این ارتباط ۳۰سال قطع شده بود تا اینکه سال ۱۳۸۲ ایران پاویون خود را تشـکیل داد و حسین خسروجردی، احمد نادعلیان و بهروز دارش به ونیز اعزام شدند. علیرضا سـمیع‌آذر، پیش‌تر درمورد چگونگی برقراری غرفه ایران در ونیز پس از ۳۰ سـال به «شرق» گفته بود: «ما پیش از آنکه در سـال ۱۳۸۲ به این دوسـالانه برویم سه، چهار سال روی ارتباطات‌مان کار کرده و شرایط را برای حضور در ایـن رخداد فراهم کرده بودیم. بعد از آن هم در سـال ۱۳۸۴ یک شورای سیاستگذاری تشکیل شد و از آنجا که هنرمندان زن مورد توجه قرار گرفته بودند ماندانا مقدم و بیتا فیاضی دو هنرمند زن به این دوسالانه اعزام شدند.» حال باید تاسـف خورد از عـدم حضور ایران در مهم‌ترین گردهمایی هنرمندان همه کشورها؛ چراکه دوسالانه ونیز حکم جام‌جهانی فوتبال را دارد و غیبت ایران می‌تواند به بی‌اعتباری کشـورمان در عرصه هنر جهان بینجامد. این روزها تقریبا تمام آدم‌های مهم عالم هنر، مجریان موزه‌ها و منتقدان هنر در ونیز حضور دارند و غیبت ایران به حساب این گذاشـته می‌شود که ابعاد بین‌المللی هنر در ایران، از اهمیت ساقط شده است.

باز هم مشکل ارز و بودجه

مرکز هنرهای تجسمی وزارت ارشاد، مشکلات اقتصادی و ارزی را دلیل اصلی عدم شـرکت ایران در دوسالانه ونیز عنوان کرده اسـت؛ این در حالی اسـت که مبالغ هنگفتی از بودجـه ایـن وزارتخانـه صـرف برپایی جشـنواره‌ها و دوسـالانه‌هایی می‌شـود که ترجیحی بر دوسالانه مهم و معتبری چون ونیز ندارند. در عین حال مساله کمبود بودجه یکی از معضلات همیشـگی حوزه فرهنگ و هنر در ایران بوده، آن هم در موقعیتی که کل بودجه فرهنگ کشـور در سـال ۹۲، سه‌درصد از کل بودجه کشور است و سهم هنر کمتر از نیم‌درصد اسـت. از طرف دیگر همگان می‌دانند ما همیشه مشکل بودجه داشـته‌ایم و بودجه هیچ‌گاه مکفی نبوده اسـت، مهم این است که این بودجه کم به مهم‌ترین کارها اختصاص یابد. پرداخت هزینه برای فرسـتادن یکی، دو هنرمند در چنین دوسالانه‌ای کار چندان شاقی نیست.

پاویونی برای ملت‌ها

دوسالانه ونیز در هر دوره پاویونی به ملت‌ها می‌دهد تا به معرفی و ارایه آثار هنری خود بپردازند. اهمیت این پاویون در آن است که تنها در دوسالانه مورد تایید جامعه جهانی برپا می‌شـود. از طرف دیگر دوسـالانه‌های هنری دیگری همچون دوسالانه‌های سائوپولو، نیویورک، هاوانا، شارجه و قاهره هستند که پاویونی در اختیار کشورهای شرکت کننده قرار نمی‌دهند؛ در حالی که پاویون‌های دوسـالانه ونیز به ملت‌ها و نه دولت‌ها اختصاص می‌یابد. این پاویون‌ها فرصت خوبی برای معرفی هنرمندان کشورهایی چون ایران است. در پنجاه‌ویکمین دوره دوسـالانه ونیـز، پاویون ایران مورد اسـتقبال خوب منتقدان هنری قرار گرفت و اعلام شد که هنر ایران شباهت زیادی با هنر اروپا دارد و فاصله آن با هنر این منطقه تنها یک فاصله ۱۰ساله است.

برگزیدگان امسال

امسال همزمان با افتتاحیه این جشنواره شیرهای طلا و نقره به هنرمندان برتر اعطا شـد. هیات داوران جشنواره به ریاست جسیکا مورگان (از بریتانیا)؛ شیر طلای بهترین پاویون شرکت‌کننده را به کشور آنگولا دادند که امسال برای اولین‌بار در ونیز غرفه دارد. شـیر طلای بهترین هنرمند به تینو سـهگال از بریتانیا تعلق گرفت. شیر نقره‌ای هنرمند جوان به کامیل هنرت از فرانسه تعلق گرفت.

پیشنهاد روز

گبه‌های «شادی تاکی» در هفت ثمر

شرق: نمایشـگاه گبـه‌های «شادی تاکی» با برداشتی آزاد از ترانه‌هـا و موسـیقی‌های قشـقایی از ۱۷ تا ۲۲ خـرداد سـال‌جاری در گالـری هفت ثمـر به نمایش درخواهـد آمـد. شـادی تاکی متولد قمشـه اسـت. تحصیلات خود را در مقطع کارشناسی در رشته فرش با گرایش طراحی گذرانده و یک‌سـالی است که مقطع کارشناسی‌ارشد را در رشـته گرافیک پشت‌سرگذارده است. سابقه آشنایی او با دستبافته‌ها و علاقه‌مندی‌اش به دستبافت‌های عشایر قشقایی باعث شد تا پایان‌نامه خود را با عنوان «نشانه‌شناسی عناصر زنانه در گبه‌های قشقایی» به هنر و زندگی زنان این ایل اختصاص دهد. او طی قریب به سه سال طرح‌هایی را که خود به‌عنوان هنرمند زن ایرانی طراحی کرده را به میان زنان قشقایی برده و تلاش داشـته که آنها را در مشـارکت و تعاملی هنری در مسـیر ایجاد تابلوهایـی از جنس بافته‌های داری بـا خود همـراه کند. حاصل ایـن تلاش معنادار گروه گبه‌هایی است که مجموعه کوچک او را تشکیل می‌دهد. تاکی خود مصمم اسـت تا این اقدام را که به گفته او موجب بازگشـت دوباره زنان قشقایی به بافت قالی و گبه است ادامه دهد. تاکی در این نمایشگاه ۱۰ تا ۱۲ گبه از مجموعه ۱۵تایی گبه‌هایش را که همگی در اندازه‌هـای یـک متر در یک متر (یـک متر مربع) هستند به نمایش گذارده است. این هنرمند درباره این نمایشگاه به «شرق» گفت: «همگام با مطالعاتی که در زمینه نشانه‌شناختی گبه‌های عشایر قشقایی داشته‌ام، قصدم آن بود تا به آفرینش مجموعه‌ای از آثار تجسمی در رابطـه با فرهنگ و حول محور موسـیقی و ادبیات شفاهی مردمان این قوم پرداخته شود. بنابراین همزمان با مطالعه زندگی عشایری، آرشیوی از اشعار مکتوب و نمونه‌های دیداری و شنیداری از رقص‌ها و موسیقی‌های فولکلور آنها تهیه شد و در جهت ایده‌پردازی، بارها و بارها خوانده، دیده و شنیده شد.» به گفته «تاکی»، «بافت» گبه و به بیانی جنسیت این دستبافته می‌خواهد به‌عنوان بستری برای نمایش رنگ‌ها و فرم‌هایی که قصد پیوند با فرهنگ عشایری را دارند، به کمک آفریننده نقش‌ها آید. نمایشگاه این هنرمند در گالری هفت ثمر به نشانی خیابان مطهری (تخت طاووس)، خیابان کوه‌نور، کوچه پنجم، شماره ۸ دایر می‌شود.

عکس روز

اردک بادی ۱۶متری که در قالب یک «چیدمان هنری» در بندر ویکتوریای هُنگ‌کنگ مسـتقر شـده بود، نتوانست نظر مساعد گردشگران را به خود جلب کند. شاید همین امر باعث شد سازندگان این مجسمه بادی غول پیکر به بهانه تعمیر و نگهداری، آن را از حالت شناور درآورند. این عکس، قبل از خالی کردن باد این اردک غول‌آسا گرفته شده است. چیدمان مورد بحث را فلورنتین هوفمان، هنرمند آلمانی ساخته است.

عکس: AFP

چهره روز

امیر نادری داور جشنواره «کوتاه - کوتاه» ژاپن شد

● **شرق:** پانزدهمین جشنواره بین‌المللـی کوتاه-کوتاه ژاپن شـاهد حضور دو ایرانی است، امیر نـادری یکـی از اعضای هیات داوران و امید عبداللهی در بخش مسـابقه سـینمای آسـیای جشـنواره، از جمله فیلمسـازان حاضر در این رویداد هستند. امیر نادری که از فیلمسازان ایرانی اسـت در این دوره جشنواره، یکی از اعضای هیات داوران را تشکیل می‌دهد. امید عبداللهی نیز با اثری به نام «کورسو» که یک فیلم کوتاه داستانی است، در بخش مسابقه سینمای آسـیای جشنواره بین‌المللی کوتاه -کوتاه ژاپن شرکت دارد. این فیلم از تولیدات مرکز گسترش مرکز سینمای مستند و تجربی است و اهمیت حضـور در چنین جشـنواره‌ای در این اسـت که یکی از مسـیرهای معرفی به آکادمی اسکار به شمار می‌رود. این فیلم کوتاه قرار است در بخش «مسابقه بین‌الملل» آسیا با ۱۶فیلم کوتاه دیگر برای کسب جایزه بزرگ و جایزه ویژه تماشاگران به رقابت بپردازد. در پانزدهمین دوره جشنواره بین‌المللی کوتاه -کوتاه ژاپن که از روز سه‌شنبه در توکیو آغـاز به‌کار می‌کنـد، ۸۱ فیلم برای نمایـش و رقابت در بخش‌های رسمی جشنواره انتخاب شده‌اند. این جشنواره در سه بخش رسمی بهترین فیلم کوتاه بین‌الملل، بهترین فیلم کوتاه آسیایی و بهترین فیلم کوتاه ژاپنی و همچنین جایزه ویژه تماشـاگران برگزار می‌شـود. برندگان «جایزه بزرگ» جشـنواره در هر بخش، به آکادمی اسکار معرفی خواهند شـد. جشـنواره بین‌المللی فیلم «کوتاه -کوتاه» ژاپن از سال ۱۹۹۹ و با هدف پشتیبانی از فیلمسازان جوان سراسر دنیا تاسیس شده است.

سرخط

● **ایسـنا:** کنسـرت «حریق خزان» به خوانندگی علیرضا قربانی و آهنگسازی مهیار علیزاده هفته اول مهرماه در تالار وحدت به روی صحنه خواهد رفت.

● **شرق:** فیلمبرداری فیلم «سکوت» به کارگردانی «مارتیـن اسکورسـیزی»، کارگـردان صاحب‌نـام سینمای جهان که در بازار جشنواره کن به خریداران بین‌المللی معرفی شد، از جولای سال آینده با بازی «اندرو گارفیلد» در تایوان آغاز خواهد شد.

عید مبعث مبارک

پیامبر اکرم (ص):
بر یتیم ترحم کن و دست محبت بر سر او بکش و از غذای خود به او بخوران تا قلبت نرم و حاجتت روا گردد.

کودکان بی سرپرست و معلولین جسمی و ذهنی تحت پوشش بنیاد خیریه سپهر در انتظار یاری شما هستند .

شماره حساب بانک ملت: ۴۵۵۰۷۳۹۹/۰۴
شماره حساب بانک پاسارگاد: ۲۰۵-۸۱۰۰-۱۰۱۳۶۰۲۷-۱
www.sepehrcharity.com
جذب کمک های مردمی: ۲۲۰۳۴۶۱۳
با ارسال یک پیامک در کار خیر مشارکت کنید: ۳۰۰۰۲۱۱۸۸۰۰۸۰۰